

Motion till riksdagen 2019/20:3524

av **Lars Andersson m.fl. (SD)**

med anledning av skr. 2019/20:115 Verksamheten i Europeiska unionen under 2019

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om den övergripande utvecklingen i EU och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om rådet för allmänna frågor och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om EU:s utrikestjänst och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om EU och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikerna och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om EU som aktör i FN och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om Turkiet och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om den europeiska civilskyddsmekanismen och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om konsulär beredskap och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om den gemensamma handelspolitiken och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om den externa investeringsplanen och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om EU:s bilaterala och regionala förbindelser och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om sanktioner mot Ryssland och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om fredsprocessen i Mellanöstern och tillkännager detta för regeringen.

14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om Syrien och Irak och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om EU:s makrofinansiella stöd till länder som inte är medlemmar i unionen, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om nationell suveränitet i skattepolitiken och tillkännager detta för regeringen.
17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om bolagsbeskattning och tillkännager detta för regeringen.
18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om beskattning av den digitala ekonomin och tillkännager detta för regeringen.
19. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att den andel av svenska momsintäkter som EU tar från Sverige bör upphöra och endast gå till svensk statsbudget och tillkännager detta för regeringen.
20. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om mellanstatligt administrativt samarbete kring momsbedrägerier och informationsdelning och tillkännager detta för regeringen.
21. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om bekämpande av skattebrott och tillkännager detta för regeringen.
22. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att inrätta en överstatlig europeisk skattemyndighet och tillkännager detta för regeringen.
23. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om datalagring och tillkännager detta för regeringen.
24. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om förordningen om en europeisk kust- och gränsbevakning och tillkännager detta för regeringen.
25. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om Europeiska åklagarmyndigheten (Eppo) och tillkännager detta för regeringen.
26. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om alternativ till frihetsberövanden och tillkännager detta för regeringen.
27. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om fungerande asylsystem och tillkännager detta för regeringen.
28. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om förbättrat samarbete inom återvändandearbetet och tillkännager detta för regeringen.
29. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stärka EU:s yttre gränser och tillkännager detta för regeringen.
30. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om sysselsättnings- och socialpolitik på EU-nivå och tillkännager detta för regeringen.
31. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om jämställdhetspolitik på EU-nivå och tillkännager detta för regeringen.
32. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om införandet av direktivet om balans mellan arbete och privatliv och tillkännager detta för regeringen.
33. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att varje enskild medlemsstat bör få utveckla och uppdatera sina egna sociala trygghetssystem även när det gäller antimikrobiell resistens och tillkännager detta för regeringen.
34. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om europeisk konkurrenskraft och tillkännager detta för regeringen.
35. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om Horisont Europa och tillkännager detta för regeringen.

36. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om Fonden för ett sammanlänkat Europa och tillkännager detta för regeringen.
37. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om påskyndat förverkligande av det transeuropeiska transportnätet Smart TEN-T och tillkännager detta för regeringen.
38. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om energiunionen och tillkännager detta för regeringen.
39. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om energiförsörjningstrygghet och tillkännager detta för regeringen.
40. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om EU:s gemensamma jordbrukspolitik och tillkännager detta för regeringen.
41. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att fiskeripolitiken är en mellanstatlig angelägenhet som bör hanteras på EU-nivå och tillkännager detta för regeringen.
42. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om djurskydd och livsmedel och tillkännager detta för regeringen.
43. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om skogsbruk och tillkännager detta för regeringen.
44. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om viltvård och tillkännager detta för regeringen.
45. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att klimatpolitiken bör ha ett globalt perspektiv och tillkännager detta för regeringen.
46. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om Parisavtalet och dess genomförande och tillkännager detta för regeringen.
47. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om EU:s utsläppshandelssystem och tillkännager detta för regeringen.
48. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om avfallshantering och tillkännager detta för regeringen.
49. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att verka för att avveckla Erasmus plus och tillkännager detta för regeringen.
50. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ungdomspolitiken är en nationell angelägenhet och att den europeiska ungdomspolitiken inte bör ha som mål att få ungdomar att knyta an bättre till EU-projektet och tillkännager detta för regeringen.
51. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det inte bör ske någon harmonisering på kulturområdet inom EU och att kulturpolitiken även i fortsättningen ska vara en nationell angelägenhet och tillkännager detta för regeringen.

Del 1 Den övergripande utvecklingen i EU

Sedan de svenska medborgarna fick chansen att rösta för Sveriges EU-anslutning har unionen förändrats väsentligt. Makt över allt fler politikområden har flyttats från svenska folkvalda till EU:s fler än 50 000 byråkrater och politiska högdjur i Bryssel. Med Lissabonfördragets ikraftträdande försvagades medlemsstaternas självbestämmande, och unionens utgifter har skenat. Varje svensk betalar nu i

genomsnitt ungefär 2 700 kronor årligen till EU mer än hon får tillbaka och kostnaderna väntas öka drastiskt kommande år. EU påverkar samtidigt mer än hälften av alla kommunala och regionala beslut och en väsentlig andel av de nationella lagstiftningsärendena. Under tiden är den politiska ambitionen i Bryssel tydlig: att begränsa det nationella självbestämmandet ytterligare.

Inom ramen för den sociala pelaren väntas EU på sikt lägga förslag om att ta över ansvaret för flera av de områden som är förknippade med välfärdsstaten. Samtidigt har EU gång på gång visat sig vara oförmöget att hantera de mest väsentliga uppgifterna inom ramen för sitt åtagande. När den globala finanskrisen slog till 2007 drabbades de länder värst som anslutit sig till det allra tätaste finanspolitiska samarbetet, medan länder som likt Sverige stod utanför klarade sig bättre. När migrationsströmmarna eskalerade under förra mandatperioden klarade EU varken av att skydda sina yttre gränser från illegal forcering eller att upprätthålla de regler för asylhantering som man satt att gälla inom EU.

I takt med att EU utvidgats till att omfatta fler länder med alltmer skilda ekonomiska, politiska och kulturella förutsättningar har också den fria rörligheten i allt högre grad kommit att ifrågasättas. Resultatet är ett EU som blivit alltmer polariserat.

När EU prövas av nya kriser i och med territoriella provokationer från Turkiet och den nya virusmittan som stängt ned stora delar av Europa och satt stora delar av EU-regelverket på undantag, är det uppenbart att EU saknar nationalstatens sammanhållning, intressegemenskap och kraft att på ett effektivt sätt lösa kriser.

När Storbritannien nu lämnat EU är det viktigt att den bestående unionen bryter EU-byråkratins utopi om att suddas ut nationalstaterna och i stället fokuserar på ett fungerande europeiskt samarbete som vilar på tanken om ömsesidigt benefikt utbyte, handel och säkerhetssamarbete. För ett litet land som Sverige är den fria handeln på den inre marknaden av central betydelse, liksom på den externa marknaden, där EU som en global aktör genom handelsavtal är en viktig nyckel. I en allt rörligare värld är det också viktigare med gemensamma normer och samarbeten vad gäller gränsöverskridande situationer och utmaningar. Då måste samarbetet drastiskt ändra inriktning. I stället för att fördjupa unionen på fler politikområden måste EU i högre utsträckning visa respekt för de olikheter som finns inom unionen. Sverigedemokraterna vill verka för ett nytt EU-fördrag där medlemsstaterna återfår självbestämmande och EU:s formella makt begränsas till det mest grundläggande. Intresset av att värna subsidiaritetsprincipen – att beslut ska fattas så nära medborgarna som möjligt – måste sättas före politiska självändamål. En förutsättning för att återbygga folkligt förtroende för unionen och den fria rörligheten är också att den yttre gränsen stängs för irreguljär migration, att samarbetet mot gränsöverskridande brottslighet, religiös extremism och terrorism stärks samt att EU-institutionerna demokratiseras.

Del 2 Rådet för allmänna frågor

EU:s budget måste minskas. Sverige är en av de största nettobetalarerna till EU, men prognoser och förslag innebär att avgiften i nästa långtidsbudget kan komma att öka väsentligt ytterligare. I ett läge där svenska kommuner tvingas till besparingar, där sjukvården under lång tid underdimensionerats och där behoven i den allmänna välfärden är omfattande – inte minst i spåren av migrationskrisen – är det omöjligt för

Sverigedemokraterna att acceptera en höjd avgift till EU. Den ännu överskådliga ekonomiska effekten av det nya coronaviruset gör därtill att högre utgifter för EU-samarbetet inte är möjligt att prioritera.

Sverigedemokraterna ser positivt på den enighet svenska partier uppvisat kring budgetrestriktivitet. Det är nu viktigt att regeringen håller fast vid de instruktioner som getts av riksdagen. Att hålla nere utgifterna bör vara den avgörande prioriteten inom ramen för de fortsatta förhandlingarna. Regeringen har i förhandlingarna velat knyta medlemsstaternas möjligheter att få del av EU-gemensamma satsningar till en extensiv migrationspolitik. Sverigedemokraterna anser att det är viktigt att inte påtvinga medlemsstaterna en vidlyftig migrationspolitik och befärrar att en sådan hållning riskerar att ytterligare polarisera EU. Sverigedemokraterna har därför återkommande arbetat för att migrationspolitiska ställningstaganden ska separeras från diskussionen om den fleråriga budgetramen.

Den snabba utvidgningen av EU till länder som ligger långt under EU:s genomsnittliga inkomstnivå har ökat den finansiella EU-bördan för rikare medlemsländer som Sverige. Genom strukturfonderna får ekonomiskt välutvecklade länder finansiera de alltmer långtgående EU-reformerna, vilket bidrar till de nu skenande kostnaderna. Utvidgningen har också inneburit påfrestningar i andra avseenden. Social turism, lönedumpning, eskalerande gränsöverskridande brottslighet och en urholkning av den svenska modellen går direkt att koppla till en alltför snabb utvidgningsprocess. Sverigedemokraterna anser att det är viktigt att lära av tidigare erfarenheter. Unionen är i dag inte kapabel att ta in fler medlemmar som ekonomiskt riskerar att ytterligare förvärra befintliga problem, eller vars förmåga att upprätthålla sina gränser kan ifrågasättas. För att stärka utvecklingen för länder i EU:s närhet bör EU verka för förbättrat utbyte av handel. Sverige bör också verka för att s.k. anslutningsbistånd inte utgår till kandidatländer. Det är viktigt att kandidatländer i stället klarar av att nå upp till EU:s samtliga kriterier av egen förmåga.

Under 2019 och därefter har Turkiets provokationer mot EU:s yttre gränser ökat. Det stöd och bistånd som för närvarande riktas till Turkiet som stat eller dess myndigheter, både för svensk del och sådant som förmedlas via EU eller dess medlemsstater, bör omgående upphöra. Ifrågavarande medel bör nu omriktas till att motverka effekterna av Turkiets agerande, t.ex. genom Frontex eller nationella skyddsåtgärder som vidtas vid gränsen till Turkiet.

Del 3 EU:s förbindelser med omvärlden

EU:s utrikestjänst

Sverigedemokraterna kan inte ställa sig bakom att den utrikespolitiska kompetensen helt ska förflyttas från nationell nivå till EU:s överstatlighet. Vi kan instämma i mervärdet i en gemensam EU-linje i viktiga frågor så länge det görs med konsensus mellan medlemsstaterna och varje medlemsstat också fortsatt har en frihet att föra sin egen utrikespolitik i enlighet med sina intressen. Vi ser däremot inte behovet av en särskild utrikestjänst och utrikesrepresentant för EU. Med hänvisning till detta är det vår uppfattning att Europeiska utrikestjänsten bör avvecklas.

Gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken

Sverigedemokraterna ser med oro på att Europeiska rådet vill driva EU till en alltmer sammanvävd militär organisation. När ett alltmer överstatligt EU beslutar om militära insatser där riksdagens inflytande är begränsat innebär det i praktiken att Sverige är med i en militär allians. Därför menar Sverigedemokraterna att regeringen inom EU ska verka för en linje där säkerhets- och försvarspolitik ska vara ett ansvar för respektive medlemsland, samt motverka en inriktning som går mot en sammanvävd militär organisation. Om samarbete i stora frågor är nödvändigt ska det ske på mellanstatlig basis. Utöver detta menar vi att det är ett oundgängligt behov för det svenska försvarets framtida utveckling att ha tillgång till en tekniskt välutvecklad försvarsindustri med bred kompetens. Ett bra exempel på samarbete som kan gynna svensk försvarsindustri, såvida tredjelandspolitiken löses, är Pesco, som vi stöder. En svensk myndighet som upphandlar försvarsmateriel bör använda undantagsregeln i artikel 346 i EUF-fördraget på liknande sätt som andra medlemsländer som har en viktig försvarsindustri. Regeringen bör därför upprätthålla en linje som håller fast vid möjligheten att ta sådana hänsyn om ett medlemslands säkerhetsintressen står på spel. Detta är nödvändigt om vi vill att försörjningstryggheten ska genomsyra försvarsmaterieförsörjningen av vår försvarsmakt.

EU som aktör i FN

EU:s arbete inom FN regleras av resolution 65/276 av den 11 maj 2011, och resolutionen bygger vidare på resolution 3208 av den 11 oktober 1974 som gav den europeiska ekonomiska gemenskapen observatörsstatus i FN. Resolutionen från 2011 ger EU:s institutioner rätt att föra unionens talan i FN, i stället för representanter från EU:s ordförandeland. 2011 års resolution ger också EU:s institutioner, även då den understryker att EU inte är en medlemsstat, långtgående rätt att agera som en sådan. Sverigedemokraterna kan inte ställa sig bakom detta, då partiet ser det som ett steg i utvecklingen mot ett federalistiskt EU som har som slutgiltigt mål att ersätta medlemsstaternas representation i FN. Sverigedemokraterna är av uppfattningen att FN, i och med det viktiga arbete staten Sverige historiskt bidragit med, kommer att gå miste om en betydelsefull röst. EU är inte en stat, och Sverigedemokraterna motsätter sig kraftigt en utveckling mot att fallet blir så. Sverigedemokraterna anser därför att regeringen bör verka för att EU:s förstärkta rätt att föra talan i FN upphävs alternativt begränsas för att inte inskränka på medlemsstaternas rätt att framföra åsikter i FN.

Turkiet

Sverigedemokraterna anser att riktade sanktioner mot Turkiets ledarskap är ett mer proportionellt och ändamålsenligt sätt att bemöta Turkiets utpressningstaktik och utnyttjande av migranter. De europeiska länderna har tillsammans ett utmärkt förhandlingsläge med Turkiet, och en tuff linje i kombination med hot om sanktioner skulle sannolikt få landet att bli mer lyhört. Regeringen bör tydligt verka för att Turkiet upphör att driva migranter mot Europa och i stället respekterar dessa människors rätt att söka asyl i Turkiet, enligt principen om första säkra land. Regeringen bör även driva krav på att Turkiet ratificerar FN:s flyktingkonvention utan geografiska begränsningar, börjar prestera enligt det befintliga bilaterala återvändandeavtalet med Grekland samt

tar kontroll över sina gränser och bekämpar den illegala flyktingsmugglingen på turkisk mark. Vi ser mycket allvarligt på att EU i praktiken gjort sig beroende av Turkiet för att hantera flyktingfrågan, samtidigt som Turkiet bryter mot internationell rätt och skapar instabilitet i Mellanöstern. Vidare är det oerhört oroande att landet använder sin militär för att understödja hårdföra islamistgrupper i Syrien och därmed förhindrar såväl efterlängtat fred i Syrien som autonomi och självstyre för de sekulära, demokratiska och mer västorienterade kurderna. Det stöd och bistånd som för närvarande riktas till Turkiet som stat eller dess myndigheter, både för svensk del och sådant som förmedlas via EU eller dess medlemsstater, bör omgående upphöra. Ifrågavarande medel bör nu riktas om till att motverka effekterna av Turkiets provokationer, t.ex. genom Frontex eller nationella skyddsåtgärder som vidtas av Grekland.

Civilskyddsmekanismen

Vi har under en längre tid sett behovet av att utveckla det svenska civilförsvaret, vilket inte minst gäller brandförsvaret efter de senaste åren med svåra skogsbränder. Vi vill dock vara tydliga med att vi inte anser att detta organiseras bäst på EU-nivå, då det är olämpligt med ytterligare maktförskjutning till Bryssel. En risk med att lägga detta ansvar på EU-nivå är att det fortsätter att utvecklas till en ny EU-myndighet. En annan risk är att Sverige inte självt bygger upp de resurser som krävs för att hantera kriser nationellt eller för den delen bistå andra nationer. Det är vanskligt att förlita sig på andra aktörers goda vilja, och Sveriges riksdag och regering har en skyldighet gentemot folket att tillgodose att ett adekvat brand- och civilförsvaret existerar.

Konsulär beredskap

EU:s alltmer fördjupade samarbete i konsulära frågor har visserligen medfört vissa fördelar. Det är dock värt att komma ihåg att ett av de mest grundläggande kännetecknen för en suverän stat är möjligheten att upprätthålla egna diplomatiska representationer, och den konsulära frågan kan inte isoleras från detta. Det är därför enligt vår mening så att vi bör se konsulära frågor som en fråga där Sveriges och de övriga medlemsstaternas nationella kompetens strikt värnas och där regeringen motverkar att det konsulära samarbetet går mot en gemensam EU-representation. Vi motsätter oss därför det direktiv som formaliserar det konsulära samarbetet.

Den gemensamma handelspolitiken

Sverigedemokraterna anser att Sverige inom såväl EU som internationella forum, såsom WTO, ska verka för en öppen och fri handel. Vi instämmer även i uppfattningen att ökad handel ger ökad tillväxt som i sin tur skapar bättre ekonomiska förutsättningar för länder och deras medborgare. Liksom tidigare sluter vi även upp bakom uppfattningen att frihandel kan vara en välståndsskapande kraft för såväl fattiga som mer utvecklade länder. Att värna principen om frihandel är därför både ett globalt och ett svenskt intresse. Även andra intressen än rent ekonomiska bör kunna beaktas inom handelspolitiken; vi ska t.ex. kunna ställa motsvarande krav på djuretik på de animaliska produkter vi importerar som på de inhemska producerade produkterna. Vi ser även vikten av att handelsavtal ska innefatta bl.a. CSR och miljöaspekter där prioriteringen

ligger i ett minskat koldioxidläckage. Sverigedemokraterna anser att subventioner, såsom EU:s exportbidrag, som är direkt skadliga för utvecklingsländernas självförsörjningsgrad ska avskaffas.

Den externa investeringsplanen

Sverigedemokraterna motsätter sig inrättandet av ytterligare investeringsfonder som EFSD eftersom detta kommer att ytterligare expandera EU:s utgifter till tveksam nytta.

EU:s bilaterala och regionala förbindelser

Sverigedemokraterna anser att regeringen bör arbeta för ett mellanstatligt samarbete mellan fria självständiga stater samt en renodlad frihandelszon som utvidgas genom frihandelsavtal med utomstående stater i stället för upptagande av ytterligare medlemsstater. Vi anser det vara av stor vikt att EU upprätthåller goda relationer och handelsförbindelser med grannskapet. Vi anser det vidare vara viktigt att värna varje lands rätt till territoriell integritet och suveränitet samt möjlighet att genomföra fria val utan påtryckningar från utomstående parter. Om associeringsavtal ändå ska tecknas anser vi att kraven måste skärpas. Det räcker inte med ett samarbete efter ett genomfört avtal, utan vi vill se tydligare reformer och uppfyllda krav innan avtal ingås om bl.a. arbete mot korruption och organiserad brottslighet, fungerande rättsstat, fungerande gränskontroller, säkerhet, demokrati och mänskliga rättigheter. Sveriges linje i frågan bör vara att verka för svensk karens vad gäller visumfrihet.

Ryssland

Det är tydligt att Rysslands agerande strider mot internationell rätt samt kränker Ukrainas territoriella integritet vad gäller agerandet både på Krim och i de östliga delarna av Ukraina. Det kan nu inte råda några tvivel om att Ryssland på många olika sätt stöder separatistgrupper och även är direkt militärt involverat i landet. Utifrån vår principiella utgångspunkt att värna alla staters suveränitet, självbestämmande och territoriella integritet är vi kritiska till den överstatliga inriktningen inom EU, och med samma utgångspunkt är vi naturligtvis ännu mer kritiska till Rysslands stormaktsfasoner som dessutom utgör ett säkerhetspolitiskt hot i vårt närområde. Sverigedemokraterna ställer sig positiva till EU:s starka reaktion mot Rysslands agerande på Krim och i östra Ukraina. Sverigedemokraterna ställde sig bakom avbrytandet av förhandlingarna om det nya samarbetsavtalet med Ryssland och avtalet om förhandlingsprocessen om viseringsfrihet, och partiet stöder ett fortsatt fryst förhandlingsläge.

Sverigedemokraterna anser liksom regeringen att ämnen som mänskliga rättigheter och demokrati fortsatt bör ha en framträdande ställning då samtal förs mellan EU och Ryssland. Sverigedemokraterna står bakom det paket av sanktioner som EU infört mot Ryssland hittills och anser att EU bör verka för att göra sig oberoende från rysk energi. Det är viktigt att Sverige står fast när andra EU-länder börjar vackla i frågan om sanktioner gentemot Ryssland. För att sanktionerna ska ge största möjliga effekt uppmanar Sverigedemokraterna även regeringen att i EU arbeta för en tydlig utvärdering och uppföljning av sanktionernas effekter och eventuella tillkortakommanden.

Fredsprocessen i Mellanöstern

Sverigedemokraterna anser att målet med EU:s Mellanösternpolitik bör vara en varaktig fred där båda parter kan leva i fred och säkerhet. Sverigedemokraterna ser det som omöjligt att Hamas kan bli en del av en sådan långsiktig lösning. Hamas är en terrororganisation som vill förrinta staten Israel och det judiska folket och som sedan 2005 har skjutit tusentals raketer mot Israel. Inget folk ska behöva acceptera att leva under sådana förhållanden, och Sverigedemokraterna efterlyser här ett mycket starkare ställningstagande från EU. Sverigedemokraterna anser att Sverige inom EU ska verka för att en regeringsbildning där Hamas ingår inte ska anses vara legitim. Sverigedemokraternas förtroende för al-Fatah och den palestinska myndigheten (PA) är lågt, då de bidrar till att sprida antisemitisk propaganda och uppvisning till våldsbrott och avlönar terrorister och mördare, och krav bör ställas för att myndigheten ska erhålla stöd från EU som anförts tidigare i fråga om bistånd.

Syrien och Irak

De fruktansvärda inbördeskrigen i Syrien och Irak har varit särskilt förödande för olika minoriteter. IS härjningar förvärrade situationen ytterligare, och efter att de grupper som av terrorsektens ansetts vara otrogna dödade eller fördrivits från sina hem påbörjade man ett folk mord och en förintelse av oersättliga förhistoriska kulturarv. Förenta nationernas expert på minoritetsfrågor har betecknat utvecklingen för områdets minoriteter som förödande och oåterkallelig. Både Europaparlamentet och den amerikanska senaten har erkänt händelserna i området som folk mord, vilket vi välkomnar. Irak är en problematisk statsbildning då landet innefattar ett flertal religiösa och etniska minoriteter som visar på uppenbara svårigheter att samexistera fredligt. Nineveslätten var historiskt en del av det assyriska kungariket, och kristna och andra minoriteter har under lång tid utgjort en majoritet i området. Dessa grupper kräver att området ska få långtgående autonomi inom den irakiska statsbildningen. Kurderna har länge haft en varierande men betydande grad av självstyre inom Irak. I dagens instabila situation har kurderna uppvisat förmåga att försvara de områden som de anser tillhör dem. Kurderna har, jämfört med andra minoriteter i området, visat stor vilja till demokratisk utveckling. Kurderna har även visat ett engagemang för MR då de gett skydd åt andra minoriteter som drabbats av IS framfart. Sverigedemokraterna stöder utökad autonomi och självständighet för såväl kurder som kristna. Sverigedemokraterna anser att regeringen bör verka för att uppmärksamma de humanitära och kulturella värden som håller på att gå förlorade i inbördeskrigen i Syrien och Irak samt visa sitt tydliga stöd för utsatta minoriteter i området. Vidare bör regeringen verka för att öka de humanitära insatserna i konfliktområdena, och vi välkomnar att så i viss mån skett även om skalan fortfarande är otillräcklig. Eftersom behoven är närmast gränslösa är det också viktigt att pengarna används så effektivt som möjligt.

Del 4 Ekonomiska och finansiella frågor

Makrofinansiellt stöd till länder utanför EU

Sverigedemokraterna förhåller sig kritiskt till EU:s makrofinansiella stöd till länder som inte är medlemmar i unionen, i synnerhet vad gäller länder som tydligt har visat sig vara inkapabla att hantera sina egna statliga finanser. Sverigedemokraterna anser därmed att kommande planerade utbetalningar till utomstående länder ska dras in och återföras till medlemsländerna. Utöver detta vill vi framhäva vikten av att i framtiden låta medlemsländerna enskilt bestämma om de är beredda att erbjuda lån och stöd till krisande ekonomier.

Nationell suveränitet i skattepolitiken

Sverigedemokraternas grundläggande inställning är att skattepolitik är en nationell angelägenhet. De högt tilltagna EU-avgifterna – ett stort problem för en nettobidragsgivare som Sverige – är problematiska, men lösningen är inte att ge EU rätten att direktbeskatta medlemmarnas ekonomier. Även skatter som initialt kan uppfattas som låga och väl fördelade över unionen kan på sikt utvecklas till något helt annat som enskilda medlemsländer förlorar kontrollen över. Denna beskattning skulle dessutom läggas ovanpå nationell beskattning och EU-avgifter.

Sverigedemokraterna vill alltså höja ett varningens finger och hålla ett vakande öga på de nu pågående förändringsprocesserna inom EU. I samband med implementering av förordningar, direktiv och andra regelverk som EU återkommande lägger förslag om, finns en risk att man indirekt skapar överstatliga strukturer som i förlängningen innebär att beskattningsrätten successivt flyttas över till EU-nivå.

Redan i dag kan man se hur EU har instiftat skattedirektiv på flertalet områden. Dessa innebär begränsningar för Sveriges möjligheter att fritt kunna utforma en egen skattepolitik anpassad efter svenska förhållanden. Denna process bör alltså hållas tillbaka och alternativet är att EU drar åt svängremmen på utgiftssidan.

Bolagsbeskattning

Det är positivt att europeiska regelverk gällande bolagsskatt i huvudsak riktar in sig på de större bolagskoncernerna och att regelverken ska vara av frivillig karaktär för mindre bolag. I de fall där syftet med åtgärder på bolagsskatteområdet implementeras med BEPS-ramverket som grund för att minska skatteundandragande är detta en god sak. Därmed inte sagt att EU bör konstruera egna bolagsskattesystem än de globala ramverken.

Beskattning av den digitala ekonomin

Den senaste tiden har förslag lagts fram om att införa särskilda skatter på digitala verksamheter. Skatt på digitala tjänster är redan verklighet i Frankrike, vilket sannolikt hänger ihop med den franska presidentens ambitioner att bygga ett federalt EU med nya skatteintäkter till unionens budget. Sverigedemokraterna är mycket kritiska till den här utvecklingen av två skäl. Dels vill vi inte se att unionen får beskattningsrätt avseende

digitala verksamheter, dels menar vi att digitala skatter kommer att leda till att vissa it-företag med verksamhet i både Sverige och andra europeiska länder kommer att överväga att förlägga sina verksamheter till andra världsdelar i stället, exempelvis Nordamerika och Asien. Det skulle sannolikt leda till att vi i onödan förlorar skatteintäkter, it-talanger och arbetstillfällena.

Mervärdesbeskattning

EU avser att vidareutveckla ett eget EU-ramverk för mervärdesbeskattning. Sedan en längre tid finns EU:s mervärdesskattedirektiv i vilket en rad unionsgemensamma principer finns uppställda, exempelvis undantaget om mervärdesskatt och nedsatta procentsatser. Med utgångspunkt från detta direktiv har EU-kommissionen för avsikt att ta nästa steg och har tagit fram en handlingsplan för mervärdesskatt inom EU, för vilket man presenterat flera alternativ. De två varianterna som står längst ifrån varandra är antingen att införa en federal EU-moms som är lika för alla medlemsländer. Den modell som finns i andra änden innebär motsatt att mervärdesskattedirektivets omfattning ska förenklas och maximal frihet ska råda för medlemsländerna att själva fatta egna beslut om mervärdesskatt. I alternativet med en enhetlig EU-moms får alla medlemsländerna naturligtvis yttra sina åsikter i enskilda frågor, men vi räknar med att EU alltid kommer att ha det slutgiltiga avgörandet.

Medlemsländerna ansöker frekvent om undantag från mervärdesskattedirektivet, vilket talar för att det sannolikt är mycket svårt att åstadkomma ett enhetligt moms-system som alla medlemsländer är nöjda med. Sverigedemokraterna är kritiska till mervärdesskattedirektivets inflytande över svensk moms, eftersom det interfererar med demokratiska nationella processer. Det både försämrar investeringsklimatet och skapar orättvisor. Sverigedemokraterna stöder det alternativ som skulle ge Sverige och alla andra medlemsländer maximal frihet och självbestämmande gällande mervärdesbeskattning. Vi är också kritiska till de momsbaseade avgifter som går till EU. Den andel av svenska momsintäkter som EU tar från Sverige bör upphöra och endast gå till svensk statsbudget. EU bör i stället se över unionens kostnader så att de anpassas nedåt efter de minskade intäkterna.

Momsbedrägerier, skatteförfarande och informationsdelning

När det gäller mervärdesskatt och de rättsliga aspekterna så ser vi det som positivt med ett mellanstatligt administrativt samarbete, införande av vissa krav för betaltjänstleverantörer samt införandet av ett centralt elektroniskt system för moms (Cesop) för att bättre kunna spåra momsbedrägerier. Sverigedemokraterna är därför neutrala och invänder inte mot EU:s arbete gällande mervärdesskattebedrägerier så länge regelverket upprätthåller en mellanstatlig karaktär.

När det gäller samarbeten på området skatteförfarande och informationsutbyte i syfte att implementera OECD-program för bekämpande av skattefusk och skatteundandragande har Sverigedemokraterna hittills inte sett några allvarliga brister i de lagda förslagen. Vi är lika uppmuntrande till bekämpande av skattebrott oavsett om det sker i Sverige, Europa eller Sverige i anslutning till någon annan del av världen. Vi ser därför positivt på bl.a. implementeringen av Fiscalisprogrammet, som ökar möjligheterna att utbyta information mellan olika europeiska skattemyndigheter när arbetet

gäller att motverka skattebrottslighet samt nya krav på informationsskyldighet för skatterådgivare. Så länge dessa angreppssätt har mellanstatliga former ser vi inga större problem. Däremot säger Sverigedemokraterna nej till att inrätta en överstatlig europeisk skattemyndighet.

Del 5 Rättsliga och inrikes frågor

Datalagring

EU-domstolen framförde år 2016 i den s.k. Tele 2-domen att en generell samt odifferentierad lagring av samtliga trafikuppgifter såväl som lokaliseringssuppgifter om samtliga abonnenter, registrerade användare och elektroniska kommunikationsmedel inte var förenlig med EU-rätten. EU-kommissionen har därefter inbjudits att genomföra en studie i syfte att se om förutsättningar är för handen avseende en framtida EU-rättsakt på området. Det tål att tilläggas att man i EU-domstolen hållit förhandling kring datalagring fem gånger. Sverige har tillsammans med en rad andra medlemsstater deltagit i fyra av målen och inför domstolen argumenterat för att utrymmet för datalagring bör kunna utvidgas i förhållande till Tele 2-domen och att nationell säkerhet och försvar är frågor som faller utanför EU-rättens tillämpningsområde. Sverigedemokraterna delar uppfattningen att området för datalagring inte bör vara ett område vilket regleras på EU-nivå och menar att Tele 2-domen är ett starkt skäl för att påvisa att den nationella suveräniteten bör bevaras på området för datalagring.

Förordning om europeisk gräns- och kustbevakning

Gällande den förordning som Europaparlamentet samt rådet antagit kring den europeiska gräns- och kustbevakningen välkomnar vi initiativet att EU tar den yttre gränsen på allvar, men vi är av uppfattningen att förordningen är alldeles för vek. Förordningen innebär en europeisk gräns- och kustbevakning med framför allt ett inrättande av en stående gränskontrollstyrka om 10 000 personer. Gränskontrollstyrkan ska bestå dels av personal anställd direkt av den europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, i dag kallad Frontex, dels av lång- och korttidsseksunderad personal från medlemsstaterna. Förordningen ger i mångt och mycket utökade

befogenheter för den europeiska gräns- och kustbevakningen, bl.a. kring ett förstärkt återvändandemandat samt att personal i den stående gränskontrollstyrkan ska kunna verka som gränspoliser i medlemsstaterna med samma befogenheter som den nationella gränspolisen i respektive medlemsstat. Sverigedemokraterna är av uppfattningen att det finns utrymme för rejäla framsteg, utveckling och större krafttag på området.

En europeisk åklagarmyndighet (Eppo)

I dagsläget har de flesta medlemsstaterna inom EU anslutit sig till förordningen om inrättande av en europeisk åklagarmyndighet (Eppo) inom det straffrättsliga området. Sverige är ett av de länder som inte anslutit sig. De medlemsstater som valt att ansluta sig har tillsammans med kommissionen fortsatt arbetet med att kunna starta Eppos

verksamhet. Regeringen angav i en EU-deklaration i november 2019 att regeringen är inställd på att Sverige ska ansluta sig till Eppo. Därefter tog regeringen beslut om att utreda behovet av samt förslaget om författningsändringar i syfte att få igenom en anslutning från Sveriges håll till Eppo. Justitiekottet har tidigare företagit en subsidiaritetsprövning gällande ett anslutande med resultatet att utskottet anförde att en anslutning inte kunde anses nödvändig. Sverigedemokraterna anser att det inte har framkommit skäl nog att ompröva det ställningstagandet, i synnerhet då Säkerhetspolisen har uttryckt att det finns risk att verksamheten för att bekämpa terrorism försvåras. Det är i synnerhet med tanke på de problem Sverige redan har att bekämpa och beivra terroristbrottslighet tämligen olämpligt att ansluta sig till Eppo i dagsläget. Med anledning av det ovan anförda bör Sverige fortsatt stå utanför den europeiska åklagarmyndigheten Eppo.

Alternativ till frihetsberövanden

På EU-nivå förs samtal kring brister i systemet med ömsesidigt erkännande som en konsekvens av överbeläggning samt undermåliga förhållanden vid frihetsberövanden. EU har härvid berört frågan om alternativ till frihetsberövanden. Att det ska åligga EU att fatta beslut inom det straffrättsliga området är Sverigedemokraterna emot. Sverigedemokraterna är för samarbete på området men vill framhålla vikten av den nationella suveräniteten och är därför av uppfattningen att EU inte bör besluta kring hur respektive land ska sköta sina straffrättsliga angelägenheter.

Asyl, invandring, visering och annan politik som rör rörlighet för personer

Sverigedemokraterna noterar att arbetet för att reformera det europeiska asylsystemet fortfarande inte fungerar. Det är tydligt att medlemsstaterna har nått vägs ände och behöver ändra riktning för att få till en mer rimlig ordning för asylmigrationen i Europa. Sverigedemokraternas uppfattning är att människor i behov av skydd ska få det, men att sekundärförflyttningar, s.k. asylshopping, inte får accepteras. Det enda sättet att bekämpa detta är att återinföra principen om första säkra land, så att asylsökande endast kan få sin ansökan prövad i närliggande länder. Regeringen bör därför framgent arbeta för att EU-rätten omvandlas och att förstalandsprincipen åter blir gällande.

Asylmigrationen till EU innebär att alla medlemsstater brottas med problemet att verkställa utvisningar av tredjelandsmedborgare till samma ovilliga tredjeländer. Det är uppenbart att det finns goda möjligheter att samverka i detta arbete, dels i logistiken, dels för att få till stånd återvändandeaftal med tredjeländer som vägrar ta sitt ansvar. EU kan tillsammans utöva en mycket stor ekonomisk och politisk påverkan på enskilda stater, exempelvis genom indragna bistånd eller skärpta viseringsregler. Regeringen bör därför arbeta inom EU för att förbättra samarbetet och få till stånd återvändandeaftal med tredjeländer. En grundbult bakom den fria rörligheten och öppenheten inom EU är att de gemensamma yttre gränserna är välbevakade och skyddade från intrång. Medlemsländerna måste kunna lita på att Schengensamarbetet inte missbrukas. Krisen 2015 är ännu kännbar på många håll, och händelserna vid grekiska gränsen helt nyligen visar på hur angelägen frågan är. EU måste få till stånd ett bättre skydd av de yttre

gränserna, oavsett om det handlar om fysiska hinder, elektronisk bevakning eller bemanning. Regeringen bör arbeta för detta.

Del 6 Sysselsättnings- och socialpolitik samt hälso- och sjukvård

Sysselsättningspolitik

Enligt fördraget ska rådet och kommissionen årligen upprätta en gemensam rapport till Europeiska rådet om sysselsättningssituationen i unionen och om genomförandet av sysselsättningsriktlinjerna. Medlemsstaterna är ålagda att beakta sysselsättningsriktlinjerna i sin nationella politik, och dessa ligger också till grund för de landspecifika rekommendationer som rådet antar årligen. Sysselsättningsriktlinjerna speglar principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter. Både arbetsrätt och arbetsmiljöfrågor ingår i området sysselsättnings- och socialpolitik, och där befarar vi att den svenska modellen hotas av den överstatliga europeiska programförklaringen som benämns som den sociala pelaren. Sverigedemokraterna motsatte sig införandet av den sociala pelaren av detta skäl. Målbilden och syftet bakom den sociala pelaren är gott men det är inget vi anser att EU ska ha makt eller befogenhet över. Införandet av den sociala pelaren har inneburit att maktförflyttningen till Bryssel blivit ett faktum. Makten över pensioner, föräldraledighet och framför allt lönebildning är på väg att flyttas till Bryssel. Frågan om minimilöner på EU-nivå är högaktuell. Ett införande av minimilöner på EU-nivå skulle kraftigt underminera partsmodellen där parterna styr över lönebildning och villkor på arbetsmarknaden. Införandet av minimilöner riskerar också att leda till sänkta löner för svenska löntagare.

Sverigedemokraterna anser att all arbetsmarknads- och socialpolitik faller inom ramen för det nationella ansvarsområdet. Det ska således vara upp till varje enskild medlemsstat att bestämma behovet, utvecklingstakten och den önskvärda målnivån inom dessa områden. Förslag kopplade till den sociala pelaren må ha ett gott syfte men i praktiken leder den till ökad maktförflyttning till Bryssel och vi befarar att det i förlängningen också kommer att leda till ökade kostnader för medlemsländerna.

Arbetsmarknad, arbetsmiljö och jämställdhet

Makten över villkoren på svensk arbetsmarknad ska ligga i Sverige, hos arbetsmarknadens parter. Sverigedemokraterna vill bevara den framgångsrika svenska modellen där fackförbund och arbetsgivare tillsammans kommer överens om arbetsmarknadens villkor. Vi vänder oss emot den lagstiftning som EU-kommissionen förespråkar då vi anser detta vara en del av det nationella självbestämmandet och en del av den svenska modellen.

Detta gäller även jämställdhetspolitik i alla dess former. Vi vänder oss inte emot att jämställdhetsfrågor lyfts inom EU, utan det vi vänder oss emot är att EU aspirerar på att ta över beslutanderätten över t.ex. föräldraförsäkringen. När det gäller jämställdhetsfrågor och bl.a. fördelningen av det familjerelaterade omsorgsarbetet anser Sverigedemokraterna att politikens roll bör vara att underlätta tillvaron för såväl kvinnor som

män i de livssituationer som de själva valt, oavsett om dessa val följer traditionella könsnormer eller inte. Åtgärder med detta syfte ska dock inte vidtas på EU-nivå. Till skillnad från kommissionen anser vi att det är medlemsstaternas eget ansvar att se till att det finns tillräcklig lagstiftning på plats när det gäller t.ex. föräldraledighet och annat omsorgsarbete. Det gäller också de arbetsmarknadspolitiska åtgärderna för att stödja människor vid omfattande omstruktureringar. Sverigedemokraterna anser därmed att det är medlemsstaternas ansvar att uppnå målet med den europeiska globaliseringsfonden.

Vi motsätter också lagstiftning på EU-nivå inom arbetsmiljö. Ett tydligt skäl till detta återfinns i carcinogen- och mutagendirektivet. Direktivet öppnar upp för att försämra skyddet för de som arbetar i Sverige då man måste anpassa sig efter länder som har betydligt sämre arbetsmiljölagar än Sverige. Införandet av gränsvärden och miniminivåer gällande vissa ämnen som i dag är helt förbjudna i Sverige öppnar upp för att man kan använda dem igen. Direktivet får således en direkt negativ effekt för Sverige och svenska löntagare. För löntagare som arbetar i Sverige ska svenska arbetsmiljölagar gälla.

Ett effektivare beslutsfattande och de sociala trygghetssystemen

Kommissionen vill se ett s.k. effektivare beslutsfattande inom det sociala området. I praktiken innebär det att man övergår från beslut med enhällighet under ett särskilt lagstiftningsförfarande till beslut med kvalificerad majoritet i fråga om åtgärder som rör icke-diskriminering samt social trygghet för arbetstagarna. Syftet sägs vara att bättre kunna stödja moderniseringen av medlemsstaternas sociala trygghetssystem. Sverigedemokraterna anser inte det vara motiverat att i första hand över huvud taget ha beslutsfattande inom detta område på EU-nivå, än mindre att ändra formerna för beslutsfattande på det arbetsrättsliga och socialpolitiska området. Vi är positiva till att de sociala trygghetssystemen utvecklas och moderniseras i takt med samhällsutvecklingen i respektive land. Vi är däremot mycket kritiska till att dessa kommer i form av förordningar på EU-nivå. Sverigedemokraterna anser i stället att varje enskild medlemsstat fritt bör få utveckla och uppdatera sina egna sociala trygghetssystem enligt sina invånares behov och sitt lands ekonomiska förutsättningar.

Som ett led i detta förhållningssätt motsätter vi oss alla direktiv inom området arbetsmarknads- och socialpolitik.

Direktiv om balans mellan arbete och privatliv för föräldrar och anhörigvårdare

Europaparlamentets och rådets direktiv om balans mellan arbete och privatliv är nu antaget och träder i kraft den 2 augusti 2022. Det innebär att medlemsländerna måste införliva bestämmelserna i nationell lagstiftning senast den 2 augusti 2022. Sverigedemokraterna anser att direktivet innehåller delar som i grunden är positiva, och vi ställer oss inte negativa till innehållet i direktivet utan till inskränkandet av medlemsländernas nationella självbestämmande. Det är Sverigedemokraternas mening att detta direktiv inskränker medlemsstaternas nationella kompetens. Direktivet styr således såväl Sveriges jämställdhetspolitik och arbetsmarknadspolitik som socialförsäkringspolitik. Det är former som ska vara en fråga för respektive medlemsland och inte en fråga för EU. Sveriges regering bör därför fortsatt arbeta med att åter ge Sverige

bestämmandet i dessa frågor då det är det svenska folket som vet vad som är bäst för Sverige, inte EU.

Hälsofrågor

För Sverigedemokraterna är det självklart att motverka antimikrobiell resistens men vi anser att varje enskild medlemsstat fritt bör få utveckla och uppdatera sina egna sociala trygghetssystem utefter sina invånares behov. Sverigedemokraterna vill understryka vikten av att kommissionens förslag gällande att EU:s läkemedelsverk ska granska medicintekniska högriskprodukter omprövas.

Del 7 Konkurrenskraftsfrågor

Den inre marknadens utveckling

En stark och konkurrenskraftig inre marknad genom handel med varor och tjänster behövs, och den inre marknaden spelar en stor roll för tillväxt och sysselsättning. Vi anser dock att dess strukturreformer och tillväxtfrämjande åtgärder inte får vara kostnadsdrivande, eftersom det kan ge negativa budgetära konsekvenser på EU-nivå eller nationell nivå.

Näringspolitik

Det europeiska samarbetet bör prioritera att främja konkurrenskraft, kunskap och innovation. En stark och konkurrenskraftig inre marknad genom handel med varor och tjänster är positivt. Grundläggande ska åtgärder resultera i reell tillväxt och konkurrenskraft, och sysselsättningsåtgärder är inte någon form av kostnadsdrivande socio-ekonomiska projekt. Den inre marknaden har avgörande betydelse för tillväxt och sysselsättning. Betydelsen av en stark europeisk konkurrenskraft kan inte överskattas. De åtgärder som görs måste dock syfta till att konkretisera de mekanismer, delar och områden som faktiskt kraftigt berör konkurrenskraften i Europa.

Horisont Europa

Sverigedemokraterna anser att Horisont Europa, ramprogrammet för forskning och innovation, ska ha en begränsad budget för varje uppdrag och att den totala budgeten för Horisont Europa ska minskas.

Del 8 Transport, telekom och energi

Fonden för ett sammanlänkat Europa

Sverigedemokraterna har vid upprepade tillfällen kritiserat kommissionens förslag gällande ständigt ökade kostnader för investeringar i den europeiska infrastrukturen. Regeringen har även vid flera tillfällen påpekat att EU-budgeten bör minska. Sverigedemokraterna är positiva till överenskommelsen om att TEN-T -korridoren Skandinavien–Medelhavet förlängs genom Sverige vidare till Narvik i Norge och Uleåborg i Finland, även att korridoren förlängs Nordsjön–Östersjön genom Finland in till Luleå. Korridorerna har stor betydelse för den tunga industrin i norra Sverige.

Påskyndat förverkligande av det transeuropeiska transportnätet Smart TEN-T

Sverigedemokraterna noterar att Sverige endast omfattas av järnvägslänken mellan Göteborg och Oslo. Denna sträcka bör prioriteras i nationell plan. Göteborg är Norges största exporthamn och det finns ett stort resandemönster med persontransporter på västkusten.

Energi

Gällande energifrågor och energiunionen är det av vikt att regeringen i framtida förhandlingar utgår från betydelsen av globalt minskat koldioxidläckage och av europeisk konkurrenskraft. Dessutom vill vi se en kostnadsanalys av investeringar i infrastruktur, förnybar energi och subventioner samt fördelning av europeiska fondmedel. Försörjningstryggheten är av största vikt och att det i första hand ligger i nationernas intresse att säkra sin egen elproduktion och diversifiering. Det är orealistiskt att avveckla kärnkraften och samtidigt vilja avstå från fossila energislag och ersätta detta med förnybara, intermittenta energislag.

Del 9 Jordbruk, fiske och livsmedel

EU:s gemensamma jordbrukspolitik

Sveriges jordbruk är världsunikt med hög djurvälstånd, låg antibiotikaanvändning och en generellt sett miljövänlig livsmedelsproduktion. Sverigedemokraterna förespråkar handel inom den inre marknaden och med övriga världen, men anser att det är en viktig princip att Sverige i så hög grad som möjligt behåller egen livsmedelsproduktion. Det är när maten produceras i Sverige som vi har som allra bäst insyn i produktionsförhållandena, vad gäller både matens kvalitet och produktionens miljöpåverkan. Vidare, om inte svenska lantbrukare har rimliga villkor för att bedriva sin verksamhet kommer produktionen att flytta till länder med lägre ambitioner, vilket innebär högre miljöbelastning, sämre djurskydd, lägre försörjningsgrad och sämre krisberedskap. Myndighetsutövning och politik ska därför ha som utgångspunkt att gynna de svenska

lantbruksföretagens konkurrenskraft och aktiva brukande av mark i Sverige och därmed stärka Sveriges självförsörjningsgrad. Värdet av våra producerade livsmedel som andel av vad vi konsumerar har sjunkit sedan EU-inträdet.

Sverigedemokraternas strävan är att öka det nationella inflytandet över jordbrukspolitiken och dessutom sänka medlemsavgifterna till EU. För svenskt vidkommande skulle i stället jordbruksstöden i större utsträckning hanteras av svenska staten och på så sätt uppnå både produktions-, landsbygds- och miljömål på ett effektivt sätt. I denna ekvation ska det svenska lantbrukets konkurrenskraft prioriteras högt. Regeringen bör alltså verka för att stärka det nationella inflytandet över jordbrukspolitiken. Innan så har skett är det dock viktigt att på bästa sätt ta till vara de jordbruksstöd som lantbruket kan få del av genom EU för att stärka det svenska jordbruket och på andra sätt anpassa politiken till förmån för svenska producenter.

Sverigedemokraterna anser därför att jordbruksstöden i högre grad bör gå till aktiva lantbrukare. Dessutom måste den byråkrati som i dag omger EU:s regler förenklas. Regler om takbelopp för gårdsstöd som resulterar i byråkrati bör inte införas. Ännu viktigare är att svenska jordbrukare ska slippa sanktioner för bagatellartade avvikelser från stödreglerna. De medlemsstater som har sämst djurskydd bör skärpa det. Svenska lantbrukare ska också kunna få ersättning för beteskravet och andra djurvälståndsgärder.

Sverigedemokraterna vill också på andra sätt förbättra konkurrenskraften för svenska lantbrukare, bl.a. genom att sänka arbetsgivaravgiften samt sänka skatten på diesel för jord- och skogsbruk till dansk nivå. Sverigedemokraterna står bakom höga miljöambitioner för jordbruket och minskningen av övergödningen. De nya stödreglerna bör leda till mer riktade miljöåtgärder för större effektivitet, men politiken måste utgå från en realistisk helhetssyn och avvägningar mellan samhällets alla mål.

Forskning, innovation och teknikutveckling är en naturlig del av strävan efter att lösa problem och uppnå högre lönsamhet. Det är också något vi i Sverige vanligen är bra på. Sverigedemokraterna vill uppmuntra vetenskaplighet, forskning, innovation, teknikutveckling och informationsspridning. Användningen av moderna växtförädlingsmetoder måste bli praktiskt möjlig i Sveriges lantbruk.

Aktivt jordbruk står i Sverige för en relativt liten andel av utsläppen av näringsämnen som når Östersjön och andra vatten. Det betyder inte att näringsläckaget inte ska minskas ytterligare, men det innebär att lösningen för Östersjön inte ensidigt kan åstadkommas genom stora restriktioner för svenskt lantbruk. Forskning och projekt ska stödjas för nya idéer som kan förbättra för Östersjön och lokalt åtgärdsarbete ska fortgå på permanent basis. Rådgivning till lantbruket bör vara det huvudsakliga arbetssättet inom lantbrukssektorn för att nå målen inom vattenförvaltningen, ett arbetssätt som överensstämmer med hur man jobbar i de flesta andra länder inom EU. Vi efterlyser också bättre konsekvensanalyser av de åtgärdsförslag som läggs fram av vattenmyndigheterna.

Fiskeripolitik – en mellanstatlig angelägenhet

För Sverige är fisket en viktig näring och Sveriges fiskeripolitik bör vara tydligt grundad i kustbygdernas förutsättningar och utvecklingsbehov.

Varje år fångas fisk och skaldjur, som t.ex. skarpsill, sill, torsk, makrill och räkor, för ett värde av i storleksordningen 1 miljard kronor, utan hänsyn tagen till vidare

förädling. Vi bör sträva efter maximal långsiktig avkastning från havet genom att upprätthålla hållbara fiskepopulationer och givetvis anpassa fångsterna efter detta mål.

Fisken är en gemensam resurs som vandrar mellan hav och som drabbas av utfiskning om man inte har nödvändiga begränsningar och regleringar. Fiske är därför en fråga som bör regleras genom mellanstatligt och globalt samarbete, vilket i Sveriges fall innebär samarbete inom och genom EU. Fiskerikontrollen måste dock vara lika effektiv i alla EU-länder. Regelverken i de olika Östersjöländerna kan slå olika hårt mot olika länders fiskare, vilket bör utredas och åtgärdas.

Djurskydd och livsmedel

Sverigedemokraterna anser att konsumenternas förtroende för livsmedlens kvalitet förutsätter ett starkt djurskydd i Sverige och flexibla kontroller utifrån varje medlemsstats specifika behov. Det bästa sättet att uppnå ett starkt djurskydd inom EU är att verka för ett högre djurskydd, genom striktare gemensamma regler vid transporter, samt att gemensamt motverka undantag för plågsamma slaktmetoder. Krav på ett starkt djurskydd i Sverige får inte leda till att svenskt jordbruk konkurreras ut av jordbruk i andra EU-länder. Vi ställer höga krav på våra lantbrukare, vilket också innebär att vi har Europas kanske friskaste djur och använder i särklass minst antibiotika till djur.

Inom ramen för EU vill Sverigedemokraterna verka för att varje medlemsstat i högre grad tillåts införa de sjukdoms- och smittkontroller som anses nödvändiga för att förhindra införsel av smittsamma djursjukdomar som kan utgöra ett hot mot djurs eller människors hälsa eller orsaka produktionsförluster.

Skogsbruk och viltvård

Det finns ingen rättslig bas i EU:s grundfördrag för en gemensam skogspolitik, och enligt subsidiaritetsprincipen är det i första hand medlemsstaterna som har befogenhet att fatta beslut på skogspolitikens område. Ändå påverkas staternas skogssektorer av EU-beslut inom en rad politikområden, exempelvis beträffande vatten-, artskydds- och klimatfrågor. Det finns ett antal styrande rättsakter som behandlar skogsfrågor: Förordningar gäller direkt och likadant i alla medlemsländer och infogas som en del av den nationella lagstiftningen, medan direktiv (såsom artskyddsdirektivet och fågeldirektivet) sätter upp mål men lämnar åt medlemsländerna att avgöra hur sådana ska implementeras i nationell lagstiftning. Det finns också icke-bindande rekommendationer och yttranden.

EU reglerar i allt högre grad skogspolitiken. Exempelvis finns numera en EU-förordning om hur mycket skog Sverige kan avverka innan det klassas som ett utsläpp av växthusgaser, ett försåtligt intrång i självbestämmandet på detta område.

En stor del av Sveriges skogar är privatägda, och det är ägarna snarare än staten eller EU som ska besluta om när det är lämpligt att avverka. Om denna rätt beskärs är det sannolikt att ägarnas intresse av att arbeta för ökad tillväxt kommer att svalna och då minskar skogens förmåga att ta upp koldioxid. Man måste hantera skogsprodukternas substitution av andra material som leder till högre förbrukning av fossila bränslen i kombination med förändrad markanvändning, om skogens nyttor ska kunna utvärderas korrekt. En annan aktuell EU-fråga handlar om EU-kommissionens ambition att definiera hållbara industriinvesteringar genom något man döpt till Taxonomin. En

arbetsgrupp inom kommissionen presenterade under 2019 ett förslag, enligt vilket snart sagt inget svenskt skogsbruk skulle ses som hållbart. Förslaget accepterades inte och arbetsgruppen arbetar nu vidare. Det är av fundamental vikt för nordiskt skogsbruk att Sverige i samverkan med andra skogsländers regeringar ser till att arbetsgruppen når ett rimligt resultat ur både ekonomiska/sociala och ekologiska synvinklar.

Det är Sverigedemokraternas uppfattning att Sveriges implementering av EU:s fågeldirektiv och art- och habitatdirektiv behöver omarbetas. Regeringen bör också driva frågan om dessa direktivs reformering på EU-nivå, med utgångspunkt i subsidiaritetsprincipen. Alla medlemsländer bör verka för att inga arter på deras territorium ska försvinna, men att det är länderna själva som har att besluta om förvaltningsmetoderna för att åstadkomma detta. Allvarligt hotade arter som rör sig över landsgränser förvaltas lämpligen i samverkan mellan berörda länder. Sverigedemokraterna ser inte heller några mervärden i att EU:s institutioner numera dikterar förutsättningarna för svensk viltförvaltning. Kunskaperna om lokala förhållanden finns i första hand ute i de lokala samhällena, inte hos tjänstemän i EU:s institutioner, och besluten bör i princip flyttas närmare de områden som berörs av viltförvaltningen.

Del 10 Miljö

Klimatpolitik med globalt perspektiv

Sverigedemokraterna vill se klimatpolitiken i ett globalt perspektiv. Det krävs en insikt om att varken Sverige eller EU kan påverka koldioxidutsläppen i någon betydande utsträckning utan globala avtal. Sverigedemokraterna motsätter sig inte Parisavtalet, men vi är vaksamma när EU och regeringen använder avtalet till att implementera saker som inte står där. Enligt Europeiska rådet ska EU sträva efter att minska sina utsläpp av växthusgaser med 40 procent mellan 1990 och 2030. Sveriges utsläpp utvecklas i denna riktning, även om vi troligen inte når ända fram till 2030. Sverige och EU bör avvakta med att åta sig fler utsläppsminskningar innan det har utvärderats och redovisats hur långt varje medlemsland hittills har nått. En översyn är planerad att ske vart femte år med start 2023. Sverige och EU bör avvakta med att åta sig fler utsläppsminskningar innan detta mål har utvärderats.

Sverigedemokraterna anser inte att avtalet som förhandlades fram på COP 21 är att beteckna som rättsligt bindande. Det saknas krav för utsläppsminskningar samt sanktionsmöjligheter mot länder som inte uppfyller de redan lågt ställda kraven. Samtidigt har flera andra stora utsläppsländer klargjort att avtalet inte är bindande och att någon ratificering i parlamenten över huvud taget inte är nödvändig. I detta läge bör man inte gentemot medborgarna försöka påskina att vi har ett robust lagligt bindande klimatavtal. Medlemsländernas strävan bör vara att betrakta klimatproblematiken ur ett globalt perspektiv. Man bör i hög utsträckning investera i utsläppsminskningar där pengarna gör störst nytta. EU:s utsläppshandelssystem har visat sig vara ett effektivt sätt att begränsa utsläppen av koldioxid, just eftersom åtgärderna styrs dit där de har störst effekt. Därför bör Sverige inom EU verka för att det ska innefatta fler länder, alltså även utanför EU.

Avfallshantering

Sverigedemokraternas uppfattning är att frågor som inte måste hanteras på EU-nivå, för att den inre marknaden ska fungera, i stället ska avgöras på nationell nivå. Avfallshandling utgör närmast ett typexempel på frågor som inte lämpar sig för överstatliga lösningar. Det är naturligt att 28 olika länder prioriterar arbetet med cirkulär ekonomi olika, och det finns ingen anledning att genom överstatlighet tvinga andra europeiska länder med ansträngda statsfinanser att prioritera avfallsfrågor högre än exempelvis utveckling av infrastruktur och sociala frågor. Sådana prioriteringar görs bäst på nationell nivå.

Del 11 Utbildning, ungdom, kultur och idrott

Erasmus plus

Sverigedemokraterna är i grunden positiva till mellanstatligt utbyte inom utbildning. Vi konstaterar att Erasmus plus innehåller ett antal åtgärder som bäst vidtas på nationell nivå och att samverkan ofta sker bäst lärosäten emellan. Erasmus plus har en budget på 30 miljarder euro 2021–2027, vilket är en betydande kostnad. Vi anser att Erasmus plus bör avvecklas.

Ungdomsfrågor

Det är viktigt att mellanstatligt kunna utbyta erfarenheter på det ungdomspolitiska området – det kan leda till att goda lösningar sprids mellan länderna. Detta får dock inte innebära överstatliga lösningar. Sverigedemokraterna är positiva till att det i första hand är den öppna samordningsmetoden som avses användas för arbetet med ungdomsfrågor, och vi vill betona att det är viktigt att avsikten med att använda denna arbetsmetod efterföljs. Det är Sverigedemokraternas hållning att ungdomspolitiskt arbete främst bör ske på lokal nivå och att EU-samarbete kring ungdomsfrågor inte ska innebära någon tvingande harmonisering på området. Många av de förslag som genom EU förs fram för att främja ungdomsarbete och ungdomars möjlighet till utveckling kan uppnås genom bilaterala kontakter, och det är inte nödvändigt att föra dessa samtal på EU-nivå.

Vad gäller EU:s ungdomsstrategi så menar vi att förslag likt de i strategin hade kunnat genomföras på ett fullgott sätt inom ramen för bilaterala och multilaterala avtal och vi anser att förfarandet är problematiskt sett till delar av artikel 165 i fördraget om EU:s funktionssätt. Rörande förslagen om EU:s ungdomsdialog så har vi inget att invända gällande förslagen i sak. Ungdomsdialog är viktigt, så som dialog är viktigt med samtliga åldersgrupper i samhället. Vi tolkar det som att Sverige har egen handlingsfrihet sett till hur dialog ska genomföras.

Kultur, medier och idrott

Sverigedemokraterna anser att kulturpolitik är en nationell angelägenhet och ser därför positivt på att man inom kulturområdet tillämpar den öppna samordningsmetoden. Vi ser positivt på frivilligt mellanstatligt utbyte och samarbete på kulturområdet. Det är

dock viktigt att man från EU:s sida inte försöker påtvinga harmonisering på området, utan de egna nationernas kulturella särarter behöver respekteras. Sverigedemokraterna är skeptiska till åtgärdsplaner på EU-nivå på kulturområdet, eftersom det kan innebära en indirekt styrning av den nationella kulturpolitikens inriktning.

Rörande EU:s nya agenda för kultur så anser vi att synen på europeisk identitet är problematisk. Europa har en rik kulturell mångfald och det råder ingen tvekan om att den i många avseenden är en stor tillgång och styrka för vår del av världen. Denna kulturella mångfald är något som har vuxit fram genom sekel och årtusenden till stor del genom Europas många olika folkgrupper, nationer och statsbildningar. Att då från EU-håll söka att centralisera kulturpolitiken på ett sätt som inte skett tidigare i historien ser vi som motsägelsefullt och riskfyllt om man samtidigt vill bejaka den riktiga organiskt framvuxna europeiska kulturella mångfalden. Den svenska organiseringen kring idrottsrörelsen ska värnas. Vi noterar att regeringen i årsboken inte redogör för de idrottspolitiska frågor som hanterats under året.

Lars Andersson (SD)

Björn Söder (SD)

Ludvig Aspling (SD)

Markus Wiechel (SD)

Sara Gille (SD)